

[Lone Dybkjær.]

med, vi skal have en principiel drøftelse her i tinget om pensionsordninger, når den arbejdsgruppe, der arbejder med disse spørgsmål, er blevet færdig med sit arbejde, og jeg vil godt have oplyst, om man kan sige noget om, hvornår det arbejde er færdigt. Det er muligt, det allerede er sagt, og så beklager jeg.

Herunder synes jeg også det vil være rimeligt at vi diskuterer, i hvilket omfang vi skal være formyndere for folk, i hvilket omfang vi rent faktisk skal tvinge folk til at tegne pensionsordninger. Men så må det foregå på et langt bredere grundlag end det, der her foreligger. Det her må naturligvis afvises.

Kristine Heltberg (SF):

Da jeg hørte hr. Voigts udtryk for hans gode humør, kunne jeg bedre forstå dette forslags fremkomst. Jeg opfatter, at der med vilje er lavet noget, der almindeligvis kaldes for a practical joke. Det kan umuligt være fremskridtpartiets mening, at vi skal tage dette forslag alvorligt, og egentlig synes jeg, man lige så godt kunne afvise det med det samme. Men jeg vil dog bare sige det ganske klart, at jeg naturligvis ville synes, det var en god idé, hvis vi kunne sikre alle landets gamle og alle folk, der er invalidepensionister el. lign., gode og ordentlige livsvilkår og så økonomisk lige vilkår som overhovedet muligt. Dette forslag er noget, der peger i den stik modsatte retning, fordi forskellen mellem lønarbejdere og folk, der lever af deres kapital, folk, der lever af landets fedme uden at yde noget til gengæld, vil blive endnu større, end den er i forvejen.

Der er ingen tvivl om, at hvis vi inddrog de midler, som advokater og andre skaffer sig uden at kunne bevæbne sig til at betale skat til fællesskabet af det, og hvis vi inddrog andre arbejdsfri indtægter, ville ældre borgere, invalidepensionisters og andres forhold blive væsentlig bedre. Hvis fremskridtpartiet ville bidrage dertil, kunne vi have noget at snakke med hinanden om.

Som situationen er, er dette simpelt hen en fornærmelse mod de mennesker, der arbejder hårdt i dette land, og som på beskeden vis har prøvet at sikre sig. Mens alle andre borgere selvfølgelig også prøver det så godt som muligt gennem fællesskabet, er der nogle, der prøver at krybe i ly og snylte på disse borgere. Det er noget af en fornærmelse overhovedet at fremkomme med forslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg må begynde med en bekendelse i anledning af fru Kristine Heltbergs bemærkninger om den stand, jeg tilhører som sagfører: jeg betaler virkelig skat efter evne og indkomst og alt det, jeg skal gøre. Jeg tror ikke, der er noget i vejen med det. Man skal nok ikke sådan tage en hel stand ud.

Nu vel. Det, der skal behandles her, og som vi skal bruge nogen tid på, er jo noget underligt noget. Jeg er hverken sur eller vrissen, når hr. Voigt står her, slet ikke, for vi kommer såmænd til at beskæftige os med så meget underligt i dette ting, også med forslag, der er fremsat af hr. Voigt og hans parti. Men når man nu kommer med det, hvorfor i alverden så ikke hellere komme med det, man egentlig vil, for det må jo være, at vi slet ingen fordele må skaffe os selv. Her river man sådan en lille stump ud, ganske vist en stump, som kan gøre ondt for mange, men man tager bare det her ud, uden at tænke på, at vi har hele aftalefrihedens område, hvor man kunne komme og sige: det er forbudt, det må man slet ikke gøre, man må ikke prøve på at skaffe sig selv noget, der kan hjælpe én, når man ikke har den arbejds-evne, som man ellers har. Det er da egentlig noget tosset noget. Det er blevet nævnt, at det også gælder staten og ikke blot kommunerne, men der er da også tale om hele det store private erhvervslevs sektor, hvor mange efterhånden får sikret sig noget, der kan betrygge deres ældre år. Derfor tror jeg, at hvis det her skal drøftes, må man gå ind på, at det er noget, man ikke må gøre, fremfor at tage det fra nogle. For det er lovligt aftalt, og det kan vi ikke sådan komme og slå en streg over.

Endelig er det også igen i denne sag at blande sig i, hvad kommunerne selv må, og det er jeg ikke tilhænger af.

Så er der kun lige én ting til, jeg skal sige; fru Elsebeth Kock-Petersen nævnte det i forbifarten. Jeg skal som boende i Frederiksberg kommune og også havende haft med dens forhold at gøre takke særdeles meget for, at Frederiksberg kommune fortsat må have lov til at gøre, hvad den vil, idet vi vil være den eneste kommune i landet, der er undtaget, men det er undgået forslagsstillerne. Jeg takker.

Ritta Ahm (KrF):

I sidste samling var det de nyansatte i offentlig tjeneste, der skulle holde for med fratagelse af pensionsordninger. Denne gang er det